

Богдановић Праса

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Праса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

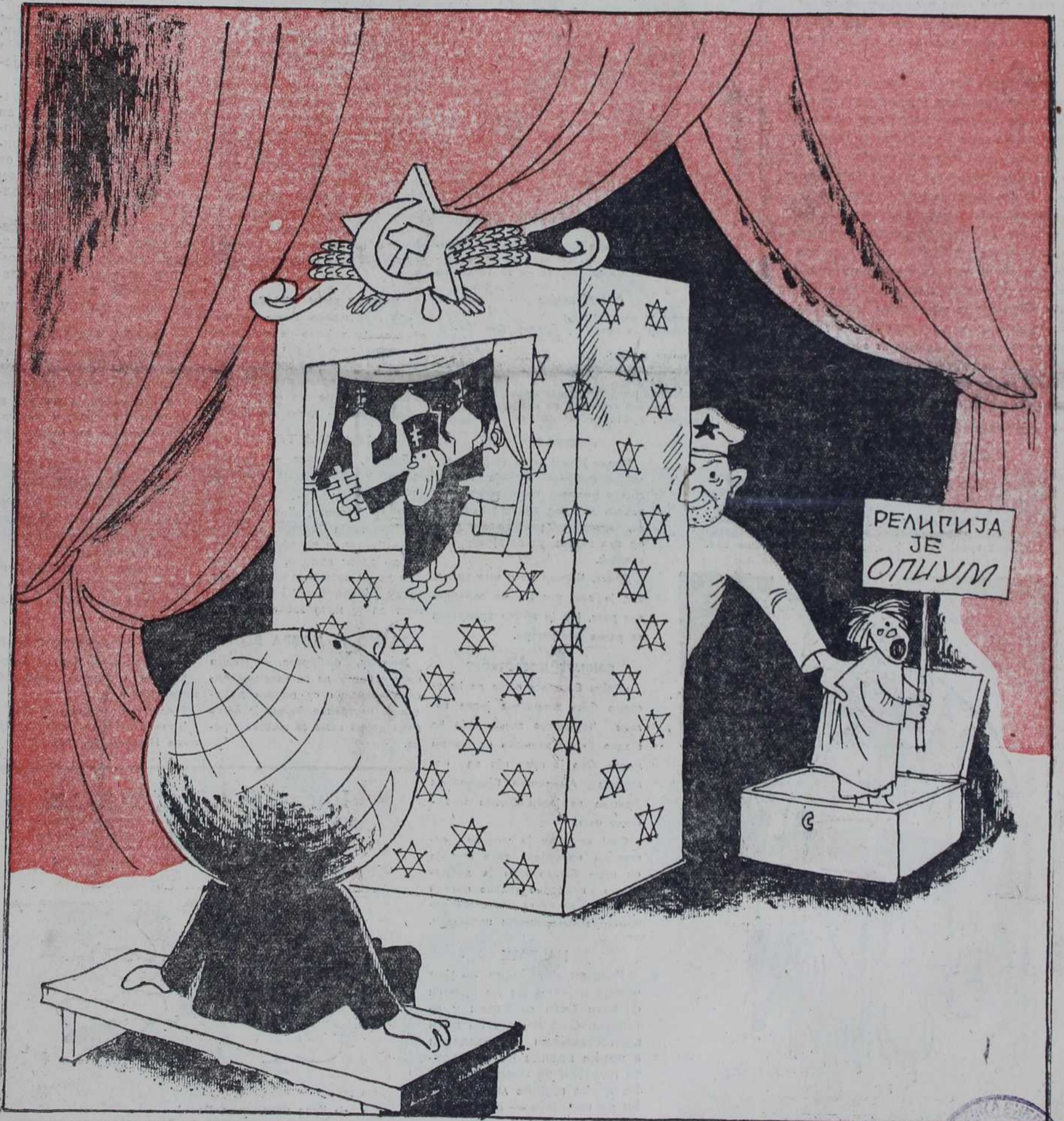
Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 5 ФЕБРУАРА 1944

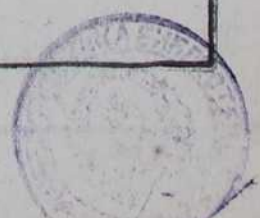
БРОЈ 115 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

МОСКОВСКИ ТЕАТЕР МАРИОНЕТА

— Данас играмо «Свети синод» комад «Религија је опијум» привремено је обустављен.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

САД ПЕВАЈУ АНГЛО-САКСИ — ПО СПУШТЕНОЈ МНОГО ТАКСИ

Копали су другом јаму и правили комплот нов Ал' се сами стропоштали у ископан тако ров Стаљина си помагали да подметне леђа он Ал' он дизгин сада узме — а они су у талон Наређује њима стало и упутства даје сва Они мора да слушају — газда треба да се зна Атлантску им цепа карту, наређује нови ред Черчил кида се од муке, Рузвелт је ко креда блед На ђабу су они ишли у далеки Техеран Али Стаљни не усвоји њихов лепо смишљен план Већ удари ситан камен, па захтева други фронт А ортаци танке жице па му траже каса шконт Деведесет дана само нек продужи њима рок Он их само мрко гледа па им онда каже: Јок! Напослетку одобри им три месеца, више не Да сакупе своје снаге и да крену макар где Тој меници рок је прошло, сад се чека манифест Ал' се већ и данас види да им оде на протест.

На истоку борбе бесне, ал промене нема још Испод Рима Англосакси још имају три за грош Врдакају на све стране, траже неки пролаз пак А из Кремља газда виче: Набите на главу цап Па крећите једном напред, ја окрећем други лист Јер код мене шале нема нисам цабе антихрист А они се све надају да ће наћи новч блеф Да избегну сваки ризик, задовоље његов ђеф За то време на истоку Стаљни точи руску крв Главом стално о зид бије, превија се као црв Ставио је све на коцку, или пробој или пад Али место ратне славе свуд невоља, смрт и глад Борбе бесне, крв се лјеје, црвени божури зру У напору последњему, исцрпео снагу сву И кад прође та олуја, од силе ће остат рам Оставиће сак крвника — испаштаће тада сам Ортацима преко बारे остао је пелен, жуч Брига љута сад их мори, брига тошна као туч.

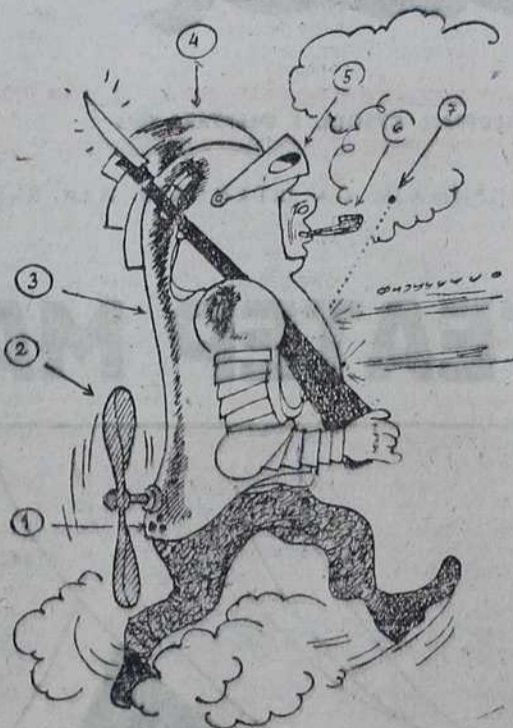
ЕПИГРАМИ

Морем дошла до Нептуна
Ал одатле бато вуна
Ту их хвата страх
Ако се ка Риму макну
Могу да се и сптакну
И доживе крах!

Умисли чудну питу
Службенику Москве Титу
Ил како га зову Броз
Претио је свима дрско
Ал ко ђуран је упрско
И његов је прошло воз.

— Моја стара цигара прије ми највише.

Нови пројект за Енглески шлем

Продукцијом оваквих оклопа, енглески стручњаци мисле да ће британско напредовање у Јужној Италији бити нешто брже — за 15 см на дан.

ОБЈАШЊЕЊЕ:

- 1) отвори за вентилацију;
- 2) пропелер за повећану брзину при бежању;
- 3) челични оклоп;
- 4) облик за аеродинамичку брзину;
- 5) наочаре;
- 6) лула, која испушта вештачку маглу и ствара борцу одлично сретство за камуфлажу;
- 7) резултат противничког метка!

«ПРЕКРАСАН РАТ»

Према једној вести «Тајмс» енглеска фабрика оружја «Ферфилд» постиже чисти приход у висини 50% од акционог капитала, тако да су акционари у року од две године удвостручили свој капитал.

Дакле, Черчил ипак има право, кад је овај рат извао «прекрасан рат», јер је збиља прекрасан за ратне профитере.

СЛИКАЈУ ДОБРОТВОРЕ

«Дејли Експрес» пише да ће ускоро бити откривена једна велика Черчилова слика, која ће стално бити изложена на јавном месту. Ово је први пут од постојања Америчких Сједињених Држава да један Енглец има вакову част.

Овај изузетак је учињен енглеском премијеру зато што је он први Енглец који је добровољно поклонико толике поседе Америци, па су га као свога добротвора Американци насликали.

НА РАТЕ

Лондон, фебруара. — Черчил је изјавио да ће «други фронт» бити остварен у етапама. Ове године ће бити васпостављени команданти а идуће године ће се радити планови за инвазију док ће треће године можда доћи до инвазије — ако се догле не сврши рат.

Преглед стране штампе

ОБЕЊАЊЕ — ЛУДОМ РАДОВАЊЕ

Енглески недељни часопис «Трибун» пише: Затрчали су се они који су навалили да се отвори други фронт. Они су лансирали сасвим погрешну идеју. Треба још чекати. Истина, Черчил је део обећање Стаљину да ће отворити други фронт на Западу, али је то обећао већ пет пута. Зашто наби могло да обећа још пет пута? Важно је да пропагандна музика буде сваки пут толико јака да црвеним савезницима попуцају бубњићи на ушима.

ИЗ ЗЕМЉЕ «СЛОБОДЕ»

«Дејли Експрес» пише да ће амерички генерални контролор Линдсеј оштро напао газдовање у америчком Министарству рата, где је открио велике лоповлуке. Он описује ово министарство као легло превара, крађа и корупције. Држава од ових типова има огромне штете.

Вероватно је овде неспоразум! Како може ово да се догоди у земљи слободе, демократске контроле и самих овејаних идеалиста и бораца за гангстерске методе?!

ШТА ЋЕ БИТИ ПОСЛЕ...

«Сачурди Ивнинг Пост» пише: «Америчког војника не интересује толико, дали ће рат скоро бити завршен, него он жели да зна шта ће доћи после рата, социјализам, диктатура или хаос.

Вероватно — диктатура хаоса!

ТРАЖИ ЛУТКУ

Лондон, фебруара. — Черчил је добио од Стаљина телеграм ове садржине:

Другу Черчилу, Лондон стоп Пошто твоја играчка «други фронт» коју си ми обећао нисам ни до данас примио, то те молим да ми пошаљеш натраг моју лутку «Коминтерну» јер би хтео опет да се мало забављам стоп

ГЛАВНО ЈЕ ДОБРА ВОЉА

Лисабон, фебруара. — Пошто нису у стању да се искрцају Англоамериканци су почели да удаљују неутралце. Важно је да се види добра воља са њихове стране.

СТАЉИН ГУТА КНЕДЛЕ

Москва, јануара. — Овде је ухапшен професор статистике Георгије Иванович, који је израчунао да је Стаљин до сада појео петнаест кнедли марке «други фронт». Десет кнедли дао му је Черчил, које је Стаљин појео у сласт, а пет комада добио је од Рузвелта, које су биле масније и малобројније, гарниране са северно-афричким препелицама. Најкрупнија кнедла, умешена од оба куваре Рузвелта и Черчила у Техерану, била је толико велика да је Стаљину запела у грлу и једва је прогутао.

Заборавни професор Иванович највише одговара за везу са енглеским професором криминалистике Браунсом, који је доказао да су купљене слике под називом «Коминтерна» обични фалсификати.

Пошто су ова два професора хтела да издају заједнички књигу под називом «Дупла подвала» то су чланови НКВД одвели овог професора у сибирску бању.

МАЛА СЕОБА

Вашингтон, фебруара. — Америчка штампа констатује да је Стаљин можда укинуо болшевиizam у Русији али је сигурно да га је увео у Енглеску и Америку где је клима за ову биљку много повољнија.

ДОРАДИО

Лондон, фебруара. — Енглеска штампа унапредила је «маршалак» Тита и дала му нову титулу разбојника и гангстера.

Одмах после тога, чикашки гангстери уложили су протест, што се њихово име дели неким европским менгупима.

Главни уредник: Теодор Докић.

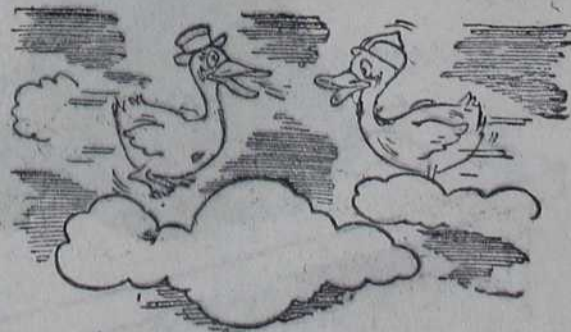
Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа «ЛУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Енглеска враћа посету

На совјетску вест о преговорима за мир између Немаца и Енглеца, одговорила је енглеска пропаганда вешћу да Совјети воде преговора са Немцима.

— Куде колегинице Ледни
— Долазим другарице, да Ва м вратим посету.

Разговор угодни

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Није прича нити скаска
Та победа нашег Баска
Пресеко је чвор
Променио он управу
Напред гура сад у славу
Као метеор!

МОРА ДА МЕЊА ИМЕ

Чукарничког бију сви од
реда пошто више не важи
она крилатица: Чук-Чук-
Чукарница. Уосталом он и
није са Чукарнице зато ће
морати да мења име.

НЕ ЗНАЈУ ЗА ШАЛУ

Управа С. К. 1913 састав-
љена је од чудних људи.
Замислите они буквално
схватили «неопозиву» остав-
ку Јове Ружића па је — у-
важили. Сад чика Јоца мо-
ра да гледа како други у-
ређују његов тим.

КОЈЕ ГОДИНЕ!

СК 1913 већ десет годи-
на град највећи и најлеп-
ши стадион на свету. То је
неки Скадар на Бојанн јер
стално се гради а грађевин-
у нико не види. Мораће
прво да синну урок.

ИПАК НЕШТО

— Кад би се нешто, не
дај Боже десило, умете ли
пливати?
— То не, али знам на
шест језика да зовем у по-
моћ.

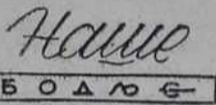
НЕСПОРАЗУМ

— Како сте само смели
да кажете да је мој муж
изишао из луднице.
— О, извините! Нисам
знао да га још нису пусти-
ли!

— И ја ти се изненада нађох у једном пустом ме-
сту, планинском... Са стране брда, шуме... Страхота!
— А на коме сте то положили били!
— Нисам био на никаквом положају, већ на оба-
везном раду.

РОЈДАНИК

ФЕБРУАР. Мушкарци рођени у овом месецу биће ви-
соког раста али кратки са парама. Школа ће им
тешко ићи од руке али ће зато бити вешти у за-
дужењу. Опасне су им године: 11, 28 и 46. Ако
ове године преживе, живеће 73 године. У мла-
дости ће боловати од шворцераја а у зрелијим
годинама од несанице. Имаће добар апетит и
слабе финансије. Од јела ће волети пасуљ и пи-
лав. Водиче радо љубав и на боју неће гледати
већ више на мизраз.
Женска деца рођена у овом месецу биће озбиљ-
на и добро ће умети да се снађу у животу. Биће
штедљива али неће имати прилике шта да штеде.
Опасне су године 18 и 54 а од цвећа ће волети
љубичице и патлицан. Неће имати среће у бра-
ку али не оне већ њихов муж. Ако хоће да ра-
ђају имаће много деце. Боловаће од лажних зу-
ба и праве љубави. У старости могу лако да оће-
лаве зато нека употребљавају перванјаниш.

Пажња мора да се скрене
На ђифтинске сумарене
Кад се цене не роваше
И прописно не испраше
Видећемо све кванташе
Као ратне богаташе!
ФЕБРУАРУ
Ти се свиђаш леној браћи,
Јер си месец за дан краћи,
Ал' им нада — бош!
Јер година је преступна,

Па налаже дужност крупна
Да се ради још.

РАЗБИРИЗИ

С програмима «шину-мигу»
Разбијасте стално бригу,
Ваш је био меч. —
Сад публика већ се жаца,
Не помажу Жанка, Аца
Кад је бајат — скеч.

МЕЧКИ БОЖАНИ

Ова зима баш је чудна,
И Божана мечка — будна,
Не мари за сан,
Јер је стекла уверење
Да је сваки дан - Сретење,
Па не кварн план.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 30 ЈАНУАР

Почео говор у кући о
жељезничким несрећама
па се у разговор умеша и
моја синовица, девојчица
од четрнаест година.
— А који вагони највише
страдају?

— Обично прва два и по
следња два — одговори
Мита жељезничар.

— О баш су глупи —
вели моја синовица — па
то је бар лако! Треба са-
мо та четири вагона изба-
цити из композиције воза.

ПОНЕДЕЉАК, 31 ЈАНУАРА

Нађам се на пијаци са
Светом, инспектором. То
је весео човек, познато
спадало који не пропусти
ниједан дан а да се са не-
ким не нашали. Са њиме и
госпођа Савка, његова же-
на. Пошли заједно да из-
вршују ревизију купона.
Одједном му она рече:

— Ју Свето, па теби је
сутра рођендан!

ЈОШ БОЉЕ

— Молим Вас шта прет-
ставља ова слика!

— То вам је незнам дра-
ги мој господине.

— Опростите ја сам ми-
слио да сте ви тумач!

— А, не. Ја сам сликар!

— Море кој те пита —
вели он безбрижно.

— Ама ред је да ти но-
што купим — каже она.

— Немој молим те, та-
нак сам са парама. Сваки
твој поклон поремети мој
буџет.

УТОРАК, 1 ФЕБРУАР

Освануо леп дан као да
је Ускрс, свет се размилео
по улицама па Београд ли-
чи на мравињак. Одједном
угледам Раку порезника
без капута.

— Где ти је бре капут?
— упитах га ја.

— Удао сам га. Чим про-
ђе јануар, онда више нема
зиме па зашто да ми сме-
та. А узео сам лепу пару.
Имам за шприцере бар ме-
сец дана.

— А ако завеје ћорава
Анђелија?

— Останем код куће и
покријем се јорганом пре-
ко главе а када ми досади
претрчим у кафану.

СРЕДА, 2 ФЕБРУАРА

Тога фризер се нешто
споречкао са мајсторicom
па је, онако од шале, ма-
знуо са оним масатом по
глави. Искочила јој грдна
чворуга.

— Зашто бре осакати же-
чу? — пита га Воја адво-
кат.

— Много ме је увреди-
ла. За срце ме ујела куч-
ка.

— Шта је то урадила?

— Ето шта! Јутрос јој
шергт тражи две банке за
позориште да гледа «Кир
Јану», а она му каже:

— Зашто бре да бацаш
паре. Шта ће ти бољи
«Кир-Јану» од мајстора.
Гледај њега цабе а за две
банке купи баклаву.

ЧЕТВРТАК, 3 ФЕБРУАР

Један цига ушао у кафа-
ну и греје се крај пећи.

Келнер га тера, али један
гост вели:

— Море дај му једну
љуту! Нека се огреје чо-
век.

— Фала ти газда. Љу-
бим ти ноге и руке. Тебе
неће Бог да казни ко газ-
да Спасу. А он је мене си-
ромаха увредио.

— Па шта му је било?
— пита онај гост.

— Истерао ме из куће
ал Бог га је већ казнио.
При тим речима, он показа
на један сат...

— Дакле, ти си у име
Бога извршио казну — на-
смеја се гост и плати за
цигу још једну љуту.

ПЕТАК, 4 ФЕБРУАР

Јоца пиљар обећао жени
да неће више сести у ка-
фану. Заклео се на икону
и уверавао жену да ће од-
држати реч. О томе је зна-
ла сва пијаци зато је данас
нестала смејурја када ви-
лише Јоцу, пијаног као мај-
ка.

— Шта је бре Јоцо? Ти
се опет наљоскао? — дира
га Младен који држи тезгу
до њега.

— Па онако мало... она
Мицо... — виче Јоца.

— А што си обећао же-
ни?

— И то је у реду. Пио
сам с ногу...

СУБОТА, 5 ФЕБРУАР

— Баш су ове народне
пословице праве превара
— рече ми јутрос Влада,
адвокатски приправник.

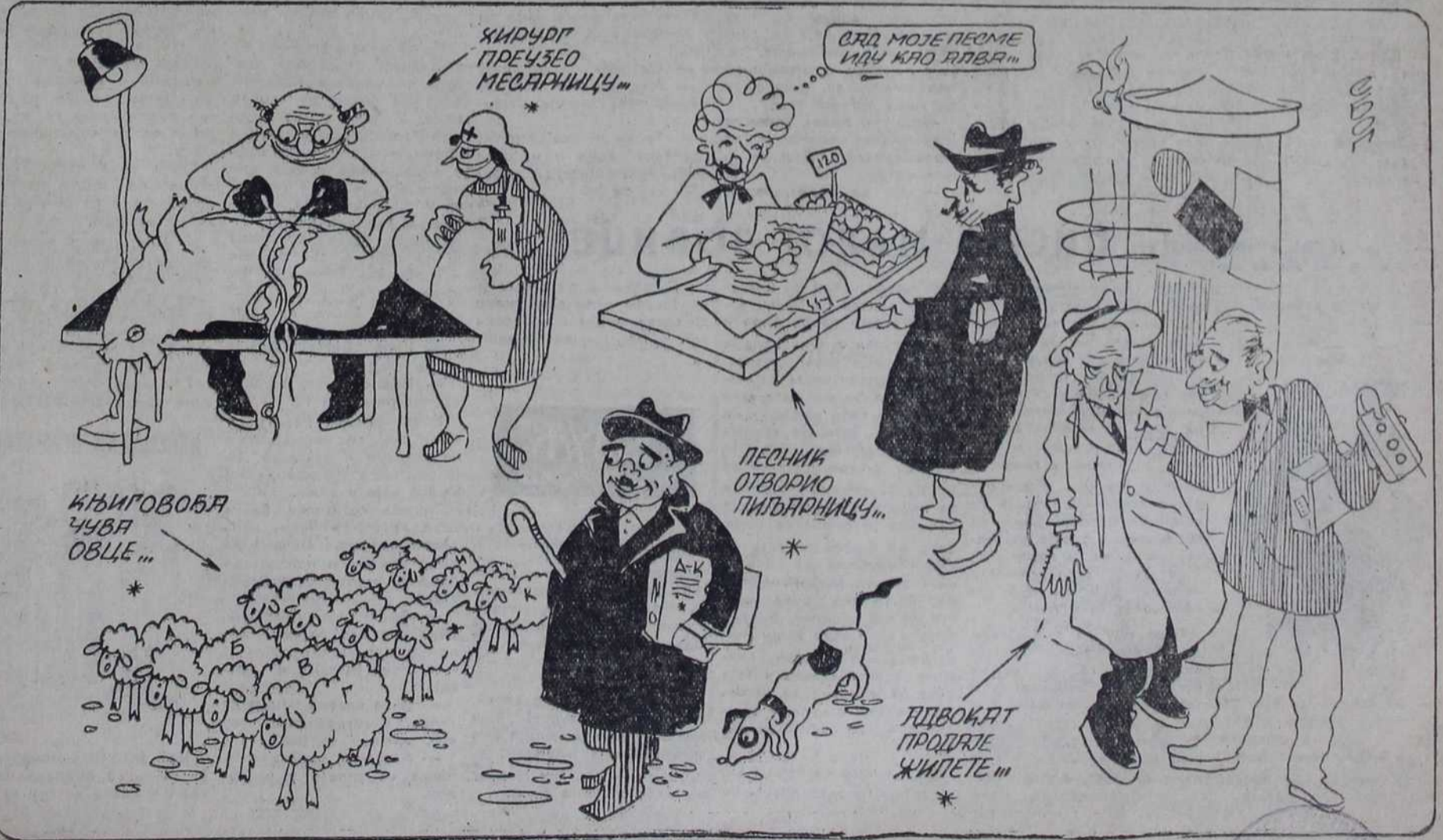
— Зашто то?

— Па ето народ вели:
Ћутање је злато а то није
истина. Мој таст ћути о ми-
разу већ три године али
сам сигуран да то његово
ћутање није злато...

— Него шта је? — питах
га ја.

— Његово ћутање је о-
бична превара зато посло-
вица треба да гласи: Ћута-
ње је израђевина.

КАД*ИНТЕЛЕКТУАЛЦИ*ПРОМЕНЕ*ЗАНИМАЈУС!

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАСНИ

БОДЉИНАВА КОЗЕРИЈА

Обично се у овим мојим причама жалим на ову генерацију како је слаба и недорасла, а данас хоћу да је похвалим. Читали сте како је за неколико дана сакупљено пола милиона динара за седморо синова једне сиромашне српкиње. На другом месту су обукли за Светог Саву педесеторо сиромашне деце, на трећем су дали велики прилог за кујне и исхрану избеглица. То је толико лепо и дирљиво да по-

кварен човек може да помисли да се иза тога крије неки рачун или неко „вађење“. Може да буде и тога јер има много њих који су две и по године мислили на царство земаљско па сада, бар једном годишње, хоће да се сете и царства небеског. Скупљали су најмање тридесет месеци па хоће по неког да се сете и сиротиње. Тек колико да умире савест и да се чује како „чине“. А после ће опет све по старом јер, по- срао је посао. Други опет, који су се погрешно определили и залупали у хорсокак хоће радо да буду опет утицајни, и водећи па се на брзу руку пресалудим лујув у редове родољуба јер и овде се мора водити рачуна о коњуиктури, а ни ко није луд да остане „у њима“.

Ал брате, опет је већина оних који су сачували добро и поштено срце у грудима, који су чак — немојте да се смејете — остали наивни па све мере старим аршином и посматрају кроз предратну призму. То су они који као овчиче стоје сабијени у групи или крдо а они други што се „ваде“ трче око њих са макама и само шишају и музу. То су све исти људи. Њима је било добро раније, добро им је данас а биће им добро и сутра. Лепо вели једна српска пословица, да паметни људи за време рата седе у дубокој позадини и лепо живе а када се рат сврши онда се све окрене на „лево круг“ па ратници и борци дођу у позадину а они из позадине у први ред. Из погледа је било увек па је тако и данас па зато због тога не треба лупати главу.

На срећу овог пута и за њих је сковано секирче па ти вештачи сваки час погреше пут. Из позадине по годе прву линију и онда упрскају ствар. До душе то су догађаја само оним ситним рибицама али и за крупније постоји мина а то је — рачун. И они погреше у рачуну па се чешу где их не сврби. Јер има и друга српска пословица која вели да њаво увек дође по своје.

ПАШИЋ И СЛУГА КОЈИ ЈЕ ХТЕО ДА ПОСТАНЕ ГОСПОДИН

Пашић је имао слугу који је био са села, сав срећан саопшти он Пашићу да је наследио велико имање и да хоће да буде господин.

— Па шта, овај, мислиш да радиш са толиким новцем? упита га Пашић.

— Да вам искрено кажем, господине, желео би да postanем велики господин, да се крећем у њиховом друштву и да живим

као они. Шта треба да урадим да бих то постигао?

— Магарче један, одрати му Пашић. Ја на твој, овај, месту никад не бих то желео. Ако хоћеш баш да то postanеш, уради овако: »Купи фрек и беле рукавице, држи уста увек затворена, да људи не виде да си глуп и подигни главу и нос што више можеш. Ето, то ти је, овај, доста да postanеш господин.

РАВАЈЛО НА ОПЕРАЦИЈИ

Е браћо бијо см вам заглавио због слепог цревета и да не одок на операцију нађе свшта да буде а овако Узеше ми тријест иљада и извадише цревице нема шта да видиш ка нокат а доктори ме опељешише и Још траже да им донесем прасе јал ћурку и сви се смеједу и праве физионови с мен што ми се По-кварило цревице много Бре јелеш масно Зато удри у пасуљ и Кромпир па да видиш А ја им кажем доста сам Гулијо проју а ви инфилаши сте појели селакку и уши а сад када се све обрнуло оће да вас издеде завис.

много се смеју и све ме стра да није нека преварација како га сад зову фалшификат па зато Одем код милку бабицу и упитам је како ви је то јело дијета а Она се само цицари од смеја па ми каже како јело убио те господ то ти је Нејело јербо то је оно када доктори не дају да јелеш ништа друго већ само млеко и Тек онда видиш да су доктори правилни с мен измотацију мало им је што су ми узели па-ре већ терају шегу.

ВАШ РАВАЈЛО

✱

Кад ме препише из шпитала вели ми један доктор да треба да држим дијету а ја им кажем да не знам шта је то и како се то једе а они ми кажу мора реш да се испече и да се добро затије свино а ја им само кажем да се не брину за мен јербо сам факман да се нешто лапне Ал брате

ОПАСАН ЈЕЗИК

Госпођа Јовановић, отсуда ћемо становати у бољем кошћилуку.

— И ми исто тако.
— Зар се и ви селите?
— Не, ми остајемо.

ПРОФЕСОРСКИ

— Ти си сироче без родитеља?
— Да, господине... Ја сам посмрче.
— Отац ти је умро још пре него што си се родио?
— Да, господине.
— А мати, да није она умрла још пре оца?

— Спаћу сваког дана девојку да узима млеко од вас.

— Врло добро. Даћу вам по осам банке.

— Али да музете пред њом.
— Онда сто динара.
— И то у суду који ће она донети.
— У том случају 130 динара.

✱

Она: — Довиђења, драги писаћу ти још ове недеље.

Он: — Не, наопако, новац мора да ти траје најмање три недеље.

— Знадем, мајке и по астал.

— Е, дела, дела, срећо моја! Нека види бата Митке. Поубав је кардаш бил на твој покојни отац.

Газда Митке се опет про мешкољи и накашља.

— Јесам, душица му бог-гом проста, није да нисам, рече он са саучешћем у гласу.

Васка поче ударати пр-стима по столу, правећи покрете као да дотиче дир ке од клавира.

— Јаче, кјерко, ништа се не чује, опомиње је забринуто Пела.

— Ће се, чује, ће се чује, вели газда Митке и ди-же се: помали је Лесковац, све ће се чује! Коце, бре, колико је на твој златан сат и ланац? Ајде да се на дом иде ваља нам спати.

ИЗНЕНАДНИ ПОВРАТАК

Нећ је... Око мене свуд је тама... а Мирјана спава сама и незна да сам ту!

НЕ ОСТАВЉАЈ ЗА СУТРА

— Сине, запамти да не остављаш за сутра што можеш за данас.

— Добро, мамице онда поједимо данас колаче који су за сутра.

ЛЕСКО ВАЧКА ПРОШЕВИНА

ич не бери бригу. Има си у Шефтели сокак поубаво чупе!

— Од коју он је лозу?
— Ама, дел! На покојног Нацка, предузимача, кјерка.

— То ли је онај што из Шоплука дође и направи фабрику за циглу и цреп?
— Тај он је!

— Е, ту ће звецну минцати.

После овог разговора би углављено да пошљу шегрта до удовице Пелагије, како би знала да им се нада. У први сумрак, пошто затворише магазу и преко ар-калије, што води у њу, ударише мандал, кре нуше отац и син у прошевину. Удовица Пела их дочекала, као већ најрођеније, Њена Васка тумарала је по собама, сва румена и у збуђењу. Стално је тражила нешто.

— Оди, Васке, подвори гостел! Шта то тражиш?

— Шал, мајко! Нашто ми је хладно.

— Прекрсти се, кјерко; па пригрнула си га.

Коце кришом погледа у оца; овај се промешкољи на столицу и искашља. То је код њега значило да му нешто није у вољи.

Ћутање се отеже. Васка села за сто и чупка нервозно чаршав. Пела прва дође к себи и пожури да поправи малопређашњи у-тисак.

— Вредна је и добра, рече она као за себе, само се поискати може.

— Нека је жива и здрава!

— И на клавир си зна да свира. Само се раштимо-вал, врашка справа.

— Ако, ако, мило нам је. Васка се уплате у разго-вор.

ПРИЧЕ О СЛЕПОМ ЦРЕВУ

Једном хирургу упита нека позница да ли би човек живео и без икаквих сметњи, кад би се родио без слепог црева.

— Сматра се, госпођо, одговори лекар, да уопште човек може да живи и без слепог црева. Али једна би се нарочита врста људи рђаво провела.

— А какви су то људи?
— Хирурзи, госпођо.

— Неки чувени лекар, професор на Универзитету разговарао је једном са једним колегом, својим бившим учеником.

— Данас, рече његов ученик правећи се важан, данас сам имао једну врло интересантну операцију слепог црева.

— Тако, на то ће професор суво. А шта је фалило пацијенту?

— Сутра треба да идем на венчање, али ми се никако не иде.

— А ко се венчава?
— Ја.

НЕЗНА ЈЕР...

— Ви кажете да већ десет година живите у Београду, а не знате најкраћи пут до железничке станице!

— Е, али ја сам за све време био такси-шофир.

Био сам у гладисте код тетке цане и зато вам нисам писо јелбо тамо нема висаи сталез па Зато нема ни интлге а и сто има вас не интелесује јелбо је то све бофл лоба и ситна боланија сто казе налод ситна либа плускавица а ви оцете само сомове и стук а то нема у гладисте Зато цу да вам писем овдасне ствали посто је ту лагел за новости Све из плаве луке и сто је најлепсе сев су вести лазне ал Јопет свет висе воли лаз него истину Ко ми деца сто волимо бајке и плице.

Плво оцу да вам јавим да је цика звико уфатијо клис јелбо га стла да не испадне из комбинацију а тетка олга је оставила њеног муза зато сто је соња па је отисла код болу доктола јелбо он има доста па ле и фијакел, а блате доста је и седела код цика

воје цовек сволц ко цлкви-ни мис и све се Плави вазан а овамо дупло бело и свуда дузан а Она лепа и фес па оце зена дузива. за сколу нецу ниста да вам плицам јелбо ме фата стла ал Тата је лепо удесијо цим он мени казе да гледам своја посла, мој тата је мајстол да све ујдулис е ал Јопет га мамица удесила за влбицу и сад мола да је издлава а она тела сојке Зато ме и стла да тата не удеси мене па да понављам разлед јелбо незнам бас ниста као цика миса сто не зна политику а јопет игла стално неку улогу. цика Вецу смо свецано плимили у висаи сталез и тата казе да је вазно да се на-клопао великих пала а о-дакле му то се нас не тиче.

јос би писо ал немам ви-се алтије па зато довиђења

Судија: Како сте могли да се закунете лажно?

Кривоклетник: — Знате ја се управо и нисам лажно заклео, пошто сам се већ одавно заклео да ми ни једна заклетва не важи.

Госпођа: — Зашто се ви, Андреја, не жените? Ваш праотац, који је такође био вртлар, био је ожењен...

Вртлар: — Да, али је због жонидбе изгубио службу.

ОД СВАЧЕГ ПО МАЛО ЗА СВАКОГ ПО НЕШТО

Кад би се наплаћивала казна за псовање...

АНЕКДОТЕ

Министар финансија: Е, сада можемо да укинемо порез, а Босиљки Костић дајте доживотну пензију!

МИЋИНА ПЕЧЕНИЦА

— Еве ме газда... при томе се сељак опет замисли, еве ме за Нову Годину. За Божић, знаш, не могу, јербо сам у гостиња код кум Рајка из Рушња...

— Па мени треба прасе за Божић — узвикну Мића, а сељак му вели:

— Море океан се газда Ђорџа посла. За Божић је печеница скупа, а јопет увек је добро имати бравче у кући. Ако оћеш — оћеш ако нећеш ти исцпај ту цедулицу и еве ти иљадарке па ја одок.

Двоумио се газда Мића или најзад пристаде и срдјачно се рукаваше.

Сељак оде а Мићу почеше мучити бриге да га овај сељак не превари. Узе ми брџе иљадарку, на златан крст а никад му очи нисам видео — мисли се он у себи и све врти главом.

Пролезили су дани и недеље, прође и Свети Сава а Миће Марковића из Сеока нема, па нема. Једе се газда Мића као печен хлеб што га тако израдише па кад изађе, увече, у кафану, он мрк и туробан.

— Шта је теби, богати? — питају га кобајаги забринуту пријатељи, а он само одмахује руком и вели:

— Море, имао сам неки малер у послу — вели он па остаје још неко време и онда бежи ући.

Решавао се он да ону меницу да адвокату али зна да ће га више коштати од оне хиљадарке а са друге стране не може да дозволи да га онај тако превари. Дуго је лупао главу шта да ради и, најзад, се одлучи да оде сам у село и нађе ту верошницу... Дао Бог лепо време, нема мрза па ја леко путовати...

МИСЛИО ЈЕ...

— Шта имаш у тој флаши што ти је у цепу!
— Воду.
— А ја сам мислио да је нешто за пиће.

(Свршетак)

Док је стигао у ово забачено село уклеао се до гуше али се реши да истра ствар на истину па зато оде право у општину. Тамо му рекоше да у селу има доста Марковића па има само један Мића и он лежи болестан. Показаше му кућу и газда Мића уђе и назва Бога. Тамо затече полуслепелог старца. Одмах виде да то није онај сељак али за сваки случај запита:

— Је ли чико, да ли си ти био код мене у Београду?

— Нисам ти ја господине лако из села има пет

година. Не видим ти ја дан бели па зато седим у ово четири зида — одговори старац, а Мића изађе збуњено и озлојеђен.

Од дерта, он покупова по селу многе ствари и испуни куфер али му на повратку, у возу, неко украде тај куфер. Кући је дошао болестан од беса и на зебао. Али га једно писмо, које га је чекало у радњи, сасвим докусирило. У писму је била хиљадарка и ових неколико речи:

— Имењаче и замљаче. Ево теби хиљадарка и немој да заборавиш да нема подварка без доброг курана...

Твој имењак.

Мој навике

— Алооо... Овде Перик и комп...

У ПОЗОРИШТУ

— Господине Гане, брзо, брзо. Један гледалац је пао са балкона у први ред.

— Иди брџе брже да му наплатиш разлику. Не иде то тако код нас.

Отац грди своје сина кога је срео на улици с једном женом. Пошто га је жестоко изгрдио, упита га:

— А шта ти је оно шапнула на уво кад сам вас угледао?

— Рекла ми је: »То је онај мој старац од суботе увече«.

НАИВКА

Директор позоришта: Не знам госпоњце дали сте способни да играте улоге наивке. Не изгледате ми ни мало наивни.

Почетница: Само ви мене ангажујте и дајте ми 5.000 динара акonto па ће те видети.

Директор: Ето, јесам ли рекао да ви нисте ни мало наивни«.

ДОБАР САВЕТ

— Како, доврага, да почнем писмо том идиоту?

— Па почни: Драги колега...

МНОГО ТРАЖИ

Неки богати трговац, на велико, наручио је код славног сликара Манцела слику своје кћери. Кад је слика била готова, наручилац није био задовољан и поче да гунђа:

— Слика баш није испала слична и не говори да је то моја кћи.

Очи Менцела блеснуше кроз наочаре и он добаци: — До сада још нико није од мене тражио да сликам слике које знају да кажу мама и тата.

БРАЋА СУ

Усред туче двојице децека прилази старији господин, разводи их и каже:

— То није нимало лепо, доцо. Зар нисте учили у школи да и непријатеље треба волети?...

— Нисмо ми непријатељи, ми смо браћал одговорише у глас дечаца.

ПУСТИО У ОПТИЦАЈ

Полицајац: — Зашто нисте вратили 100.000 динара које сте нашли?

Скитница: — Вратио сам их г. члане.

Полицајац: — Кома?

Скитница: — Оптицају.

А МОЈА ЈЕ ВОЉА...

Христијан Курфирст саксовски није волео моду и љутио се на дворјане — кишоше.

Једнога дана и поред његове опомене, курфирст опази једног младог дворјанина, обученог по последњој моди.

— Зашто се тако облачиш? — упита га Курфирст.

— Зато што ми се тако допада, то је моја воља! — одговори дрско упитани.

— А моја је воља да ти летиш одмах из двора! И тако је и било.

МОНТЕСКЈЕ И ПАПА

Уочи напуштања Рима Монтескје оде код Папе Бенедикта XIV да се опрости. Папа му рече:

— Пре него што се растанемо, драги мој претседниче, хоћу да вам дам вредан доказ мога пријатељства. Одобравам вам да мрсите увек до своје смрти, а ову привилегију проширујем и на целу вашу породицу.

Монтескје је заблагодарио и опростио се с Папом.

Секретар га је одвео у канцеларију, где је чекао да му се спреми декрет о светом одобрењу. Мало доцније предат му је декрет, али је рачун за таксе био много велики. Монтескје је изненађен вратио декрет, рекавши:

— Захваљујем Његовој Светости на доброту, али Папа је толико ценџмен да ми је, и без декрета довољно његова реч.

У ЛУЦИ

Један познатик Лилијенкрона пребацивао му је његове авантуре са женама, док је био још у млађим годинама. Лилијенкрон се громко насмејао овим лекцијама и одговори: »Ја још не могу да упловим у брачну луку. Ја се морам најжалост, још увек задовољити са вођном око луке.«

ВЕДРИ БРАМС

Кад је једном Брамс дошао код свог издавача и донео му своје нове композиције, трговац је био врло љубазан и необично задовољан Брамсовом новом музиком. Похвалио је, али није изоставио једну примедбу.

— Са трговачког гледишта, Ваше ствари, Брамсе, имају једну грешку. Све је исувише озбиљно, суморно. Донесите ми већ једном нешто без ове туге, озбиљности, тежине. Да видимо једном нешто ведро, весело.

Неколико дана доцније наиђе опет Брамс са новим нотама.

— Донесите ли ми овог пута нешто весело?

— Покушао сам, одговори Брамс и пружи му своје последња дело, једну песму.

Ова је почињала речима: »Радосно ступам ја у гроб«

ЛАК ПРОБЛЕМ

Чувени лекар Франц Фирхов, био је једнога дана позван код неког богатог пацијента, да му извади кост која му се препречила у грлу. Болесник, који је издржао велике болове а и претрпео много страха, рекао је узбуђено после операције:

— Захваљујем вам по хиљаду пута, драги професоре!

— Чуо сам да су те понови много опљачкали и све ти узели. А револвер који држиш под јастуком! — Не, њега није нашао!

де. Не знам како ћу бити за то одужити?"

Фирхов мало иронијом погледа узбуђеног пацијента и рече:

„Откад су Вавилови пронашли новац, то питање се лако решава!“

ОШТЕЋЕНИ

Чувени музички критичар Хансл био једном позван на суд, да, као познавалац ствари, да своје мишљење о једном спору. На њему је било да одлучи. Спор беху изазвала два непозната, незначајна композитора. Обојица су тврдили да је један од другога укратио неку мелодију и издао је под својим именом.

Хансл затражи од судије, нека захтева од оба композитора да одзвуче „своју“ композицију. Тако и би.

— Но, дакле, запита судија, обративши се чувеном критичару, ко је оштећени?

— Штраус, рече Хансл без премишљања.

НИШТА НЕ МАРИ!

Бранислав Нушић пратио је једнога дана неку врло лепу жену, док је падала киша. Кад ју је стигао, рекао јој је, само да би са њом ступио у разговор:

„Смем ли вам понудити кишобран, госпоњце?“

Млада дама се насмеја и одговори:

„Захваљујем вам, али ја имам кишобран!“

„Ништа не мари“ — одговори Нушић. „ваш ћемо затворити!“

НА ИСПИТУ

— Реците ми колика је била укупна дужина железничке пруге у нашој земљи?

— У којој години?

— Свеједно... У било којој години

— Године 1620 није било ни једног метра железничке пруге.

НОВО

НОВО

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

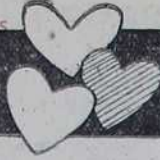
1 Фридрих Еларт	Беда у избегиљу	60.—
2 Ханс Стен	Јунаци под заставом сунца	50.—
3 Ј. Р. Георге	Јеврејин Зис	40.—
4 Вегециус	Приличник за кафанске стратеге	50.—
5 Карл Бринкман	Репортер Икс	40.—
6 Мартин Пазе	Стаљин у светлу штампаге и карикатуре	50.—
7 Џон Емери	Енглеска и Европа	20.—
8	Весели алманах	20.—
9	Алманах српске омпадне	20.—
10 Колин Рос	Западна хемисфера	100.—

Ако Ваша књижара жаљеноу књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕШНА ЗАЈЕДНИЦА“

Београд, Косовска 39/III — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО

Женске вести

АУТОГРАМИ

Виктор де Кова, који је толико омиљен код женског света, а нарочито код омладине, има увек пуне руке посла око давања аутограма. Једном приликом кад је било организовано свечано «Поподне за делене аутограма» Виктор де Кова је скоро сустао од умора. Ко зна колико је пута написао своје име на књиге, слике, у свеске, на цедуљце, на новине, — изгледало је већ да неће бити краја. Па ипак, свршило се и Виктор де Кова је већ хтео да одахне, кад је опазио да недалеко од стола стоји још увек једна девојка.

— Но, госпођице, ви сте зацело добили већ двадесет аутограма, рекао је он, — шта би још желели?

Девојчица је изгледала збуњена, решавала се, и најзад је рекла:

— Хтела бих моје златно налив-перо са којим сте писали последње пола са-та...

НОВИНАРИ И ЛУЦИ ЕНГЛИШ

— После првога дана снимања за филм, била сам опијена славом и у одушевљењу, отишла сам у једну редакцију, да бих им дала податке о себи... Разумљиво, била сам жељна славе. Међутим, кад сам ушла, наишла сам на такозвану «тешку» атмосферу. Сви сарадници седели су у тешком размишљању. Један је грицао нокте, други се чешао по потиљку, трећи жажао дувачу и тако даље...

— Извините, почела сам тихо, али ја сам данас снимала за свој први филм, хтела бих да о мени нешто напишете, јер ја имам рођаке у провинцији...

Одједном «заспала» редакција је оживела.

— Децо, узвикнуо је један, од ове мале направитемо шлагер! То нам треба!

И збиља, направили су шлагер. Питали су ме две три ствари, сликали ме два три пута... и сутра дан сам читала толико измишљотина о свом релативно кратком животу, да сам хтела да паднем у несвест. Али, шлагер је био! Од оца сам скоро добила батине, али кад сам поново отишла на снимање, дочекали су ме као праву филмску глумицу, која за собом има дугу филмску каријеру.

ЗНАК НЕПОВЕРЕЊА

— Ви сте престали да идете код свог досадашњег зубара?

— Да, немам више поверења у њега. Недавно сам му дао да ми отвори флашу коњака, па је при извлачењу сломио запушач.

— А кад мислиш да се венчамо!

— Па, кад буде готов храм Св. Саве!

Љубавно писмо: ИДОЛУ МОЈ

Поглед Вашег лепог ока очарао ме је и моје се јадно срце немоћно копрца. Волим Вас, обожавам драги мој Ђоко. Дођите сутра у 5 часова на Катмегдан, она стаза која иде поред Саве. Чекаћу Вас на самој углу код улазних степеница. Носићу црни шир и црну астраганску бунду.

Једна која Вас обожава

Ђоко зване «јулка» дуго је превртао у рукама

гурно доћи. У зло доба појави се из мрака једна силуета.

— Пардон, госпођице, — поче Ђоко већ спремно поздрав а она се развила: — Жарко, ово је једна вулвабина! Из мрака се зачу мушки глас: Где је та битанга!

Ђоко сави шипке па се изгуби у једној споредној стази. У кафану је стигао те око пола седам, покисао као миш, прозебао и бесан.

— Где си до сад? — пита га Која судица.

— Имао сад нека посла — одговори Ђоко нервоз-

но и поручи дуплу «врвну» да се загреје.

Одједном, Која извади једну хартију и поче да чита: Идоле мој! Још није завршио прву реченицу а Ђоко се сети у чему је ствар и клисну на врата.

Сада је много спустио дубин и не говори више о својим «успесима» али Који није опростио.

На све интервенције он је одговарао:

— Нећу да чујем. Могао сам да добијем запаљење!

Сигурна заштита

— Да ли бих смео да пређем један комадић пута са вама госпођице!

— Што! Зар се плашите да идете сами!

— Не! Него баш сад видех свога бакалина, па бих хтео да се заштитим да ме не види.

СИМПАТИЈЕ АМЕРИЧКИХ СНОБОВА ЗА БОЉШЕВИКЕ

— Баш је интересантна и бајна ова класна мрква са грађанским убиствинама кад се посматрају из даљине и — из угодне ложе.

ТЕТКА РОЈКА одговара

Д. Стефановић: Младост се не враћа, а она данас није ни потребна већ само памет а, на жалост те робје је врло мало, пошто је слободна продаја.

М. Ристић — Пожаревац: Кад одрастеш, када размислиш, кашће ти се само. Увек је боље пиле од квачке.

Ралету — Чачак: Избриши га из тефтера и окрени нову страну.

Милчету: Чим ти прсне машна на чарапи то је знак да ти је он неверан, или да је бафла роба.

Сојки: Жуљеви се секу или се носе широке ципеле. Ако нема широких ципела онда се од тога добија елегантан ход — на ноте.

Љупчету: Ако мислиш да ти није веран, изневери и ти њега па сте онда квит.

Деси: Муж је најбоља домаћа животиња, када се добро дресира.

НАША ПИСМА

Газда Живну: Ти скочи — као жаба са обале само ћеш да умалеришеш људе.

Једном бившем: Пошто ти је са имања све пренето, седа можеш да се бусаш у прса.

Трчкараљу: Одмори мало ноге па почни испочетка јер пословица вели: Што дикла навикла.

Бившој дами: Од када пешачите имате бољи тен и много лепше изгледате.

Бакалину: Сада удри по кантару, јер неко треба да плати што си кажњен.

РАЗНО

ДОКЛЕ ИДЕ ЖЕНСКА ЗАВИСТ

— Каква је само удовичина црнина!

— Просто добијаш вољу да се удаш.

ДЕДИНА ПРИЧА

— Дедице, умеш ли да нам причаш нешто о лудацима?

— ...Био једном један поштен човек...

МАЛО ПОХВАЛНО

— Тата, мој господин учитељ се распитивао за тебе.

— Заиста?

— Јест, казао је: »Баш бих хтео да упознам тог човека, који је отац оваквог глупака.

ЕКОНОМИЈА

— Тата, господин професор нас је учио о домаћој економији, то јест, како треба да издајемо новац.

— То је као када би човек учио тетке да пливају!

Народна ризница

Питали старога лекара: Шта жеву у њеноме веку никад ни заболи? — Језик и нокти на рукама.

Питали петла: Колико имаш жена? — Ја их никад не бројим, али су вазда крај мене.

Питали коња: који ти је најмучнији дан у години? — Онда кад дријемљем над празним јаслама.

Питали сокола: Зашто је вас најмање од свих птица на свијету? — Зато што се ми рађамо да јуначки гинемо, а не да мрцине живимо.

Питали људи међеда: Ђе научи тако лијепо играти? — Од љуте невоље, од кад ме ви припитомисте.

Питали буву: Дали се више плашиш од човека или жене? — Највише од слепца, јер кад он ухвати, не гледа ме ни живу испушта.

Питали Еру: Могу ли и тебе кад ћца преварити? — Не могу, али је добро причувати их се.

Питали Еру: Бојих ли се ти твоје жене? — Не ја, али ми није мило да много лаје.

Питали Еру: Шта желиш жени? — Ако се мисли разбољети: да Бог да је ја замијенио, а ако буде умирања: да Бог да она мене.

Треба бранити своје мишљење зато што је добро, а не зато што је наше.

ВИНО ИДЕ У НОГЕ

Седи друштво при чаши и богзна који литар «црњак» кваси грла присутних. За столом седи и један инвалид — без једне ноге, који једини не показује још никакав знак пијанства, те се хвали како може добро да пије, а да се не опије. Један «другар» који већ по свим прописима посрће при сваком покушају да пође даље од стола уверећен што инвалид истиче себе, викну:

— Лако је теби са том једном здравом ногом и једном дрвеном! Ја кад пијем, вино ми иде у обе ноге, те морам да посрћем јер су ми оба ослонца пијана.

— А ти? Увек сачуваш тај «дрвњак» у који неће ни вода да завири.

ИЗМЕНАЂЕЊЕ

— Мама, имам за тебе изменађење!

— А какво, сине?

— Прогутао сам ексер, мамице!

ЈОШ НЕШТО О МУЗИЦИ

— Шта зар је твоја нова оперета пропала?

— Па да, мелодије нису биле још довољно познате.

РЕКЛА НАСТАВА

УСПЕХ

— Јесте ли се придоджавали мог улутства и јесте ли данас дисали дубоко?

— Јесам.

— Па, осећате ли какво побољшање?

— Да, прслук ми је позади прснуо.

МОДЕРНО ДЕТЕ

Мала Милица је видела дугу на небу...

— Мамице, каква је то реклама?

О ПОЉУПЦУ

Пољубац је најважнији звук изречен људским уснама независно од језика којим говорите.

Пољубац је најслађе воће са дрвета љубави.

Пољубац је знамење мира код малих породичних ратова.

Пољубац је оно што се може дати не узевши, и узевши не давши ништа.

Пољубац је знак питања у љубавној литератури.

Пољубац је пролог греха.

Пољубац је право дете, привилегија заљубљених, благослов родитеља и маске двојности.